

קורס ACI מס' 7: נדרי הבודהיסטווה

שלב שני בלימודי ה-Madhyamika

על-פי שיעוריו של גשה מייקל רואק'

תרגום, עריכה והגשה

לאמה דבורה-הלה

ניר אליהו, דצמבר 2007

שיעור 9

(מנדלה)

(מקלט)

(תפילה להגדלת הבודהיצי'טה)

שיעור תשע.

הסיבות שבגללן אנו שוברים נדרים משניים

מהן הסיבות באופן כללי לשבור נדרים משניים? ודיברנו על זה קצת.
יש שתי דרכים שאתם יכולים לעבור עבירה משנית – עם נגע רוחני ובלי נגע רוחני:

א. פה אני מונה איך אתם עוברים עבירה [משנית] כשיש נגע רוחני:

1. אפשרות אחת זה - כשמופיע

མཉམ་སྲིབ་པ།

narsem

שזה רגש של נקמנות.

2.

མཉམ་སྲིབ་པ།

Kongtro

וזה - כעס או טינה.

יש לכם איבה כלפי מישהו, טינה כלפי מישהו, וכתוצאה מזה אתם נמנעים מלעזור או כך הלאה.
אלה המצבים שבהם אתם נגועים ולכן עוברים את העבירה.

ב. אחר כך יש אפשרות שתעברו את העבירה בלי שיתלווה לנגע רוחני וזה אמרנו:
1.

ལེལོ།

Lelo

אתם זוכרים *Lelo*?

מהקהל: עצלות.

המורה: עצלות – *Lelo*

אמרו: *Lelo*

Lelo - זה לא בא לכם.

לא בא לך. את לא שונאת אותם, את לא כועסת עליהם, סתם את מתעצלת. לא מתחשק לך. זה אחד.
2. זה -

སྲོམ་ལམ།

Nyomle

אמרו: *Nyomle*

Nyomle - זה לא בדיוק עצלות אבל זה מצב שאתם לא נהנים לעשות דברים טובים. אין לכם חדות המאמץ. אתם לא נמשכים לעשיית טוב. זה קשה לנו לדמיין פה, אבל רוב האנשים הם ככה, לכן הם לא פה.

בלי שאתם שומרים את הנדרים;
בלי שאתם מתוודים על אלו ששברתם;
בלי שאתם מתקנים את אלו ששברתם;
בלי שאתם עושים מאמץ לא לשבור אותם;
אם לא לקחתם אותם -
כל הדברים הנפלאים שהדרך הזאת מבטיחה לא יקרו.

רק מלשמוע שיעורים - מעט מאוד קורה. הדברים קורים כתוצאה מתרגול, כתוצאה מזה שהמינד שלכם עובר טרנספורמציה, והנדרים זה האמצעי שמתרגל אתכם. זה כמו בטירונות - בלי לעשות את תרגילי הכושר, אין כושר. בלי שאתם מתרגלים את הדברים, אז לא תבוא הטרנספורמציה המדהימה הזאת שהדרך הזאת מבטיחה.

אם אתם מתרגלים, אתם יכולים לפגוש את המלאכים ולהיות מלאך בעצמכם -
זה מה שהדרך הזאת מבטיחה.

אז אנחנו כבר עברנו על כמה שלמויות? על כולם, נכון?
בכל זאת לא גמרנו, יש עוד כמה נדרים שלא עשינו, עוד שנים-עשר נדרים.

שתי מחלקות נוספות של נדרים כלליים

מסתבר שיש ברשימה של הנדרים של העבירות המשניות נדרים שהם לא שייכים ישירות לאף אחת השלמות, אלא הם יותר כלליים, וזה מתחלק לשתי מחלקות:

1. יש עבירות שאתם עושים כנגד המוסר של לפעול למען כל הברואים.
2. ואחר כך יש עוד סט של עבירות שנקראים "מעשים שחורים ומעשים לבנים".

עבירות כנגד המוסריות של פעולה למען כל הברואים.

אז נתחיל מהסט הראשון: עבירות שמתבלות ביכולת שלנו לעזור לכל הברואים.

35. לא לעזור למי שזקוק לעזרה

אז עבירה מספר שלושים וחמש זה אם אנחנו נמנעים מלעזור למישהו שיש לו צורך, למישהו שהוא נזקק, או נמצא במצוקה - וזה לאו דווקא מצוקה אפילו. מישהו שצריך עזרה ואנחנו לא עוזרים.

שמונה מצבים שבהם עלינו לעזור

ופה יש פירוט באלו מקרים אנחנו אמורים לעזור כשמישהו צריך עזרה. יש פה שמונה מקרים:

1. והראשון אומר: מישהו לוקח על עצמו משימה מסוימת - מישהו לוקח על עצמו משימה מסוימת, אתם אמורים לעזור להם. בודהיסטוה מחפש איך לעזור לאנשים. הוא רוצה להוציא לאור ספר - את עוזרת, הוא רוצה לתרגם ספר - את עוזרת. שאלה מהקהל: רק אם הוא פונה אלינו, או שלא? המורה: באופן כללי, אם את מודעת לזה שמישהו צריך עזרה ויש לך יכולת ואפשרות לעזור.

הרעיון הוא לפתח מיינד שמחפש לעזור. אם את בודהיסטוה רצינית, אז את מחפשת את המטרות שהן הכי חזקות מבחינה קארמית. לשם את מרכזת את המאמצים, אבל באופן כללי זה מיינד שמחפש לעזור לאנשים.

2. מישהו מנסה להגיע לאיזשהו מקום - אז אתם עוזרים להם להגיע לאן שהם רוצים להגיע; אם זה מתן הנחיות, אם אתם עוזרים להם בסידורים, וכך הלאה. מהקהל: טרמפ? המורה: טרמפ או ... מה שזה לא יהיה. זה יכול להיות, מהקהל: מישהו שרוצה להגיע להארה. המורה: פרפקט.

3. **מישהו מנסה ללמוד שפה** – אתם עוזרים להם. אתם לא חייבים לדעת את השפה כדי לעזור להם. אתם עוזרים להם למצוא מורה, ולמצוא כיתה, ולשלם שכר לימוד וכך הלאה.

מהקהל: גם אם זה ספרדית ולא טיבטית?

המורה: כן, זה לא מוגבל פה לטיבטית. זה שפה באופן כללי. מעניין שמכל הדברים שאפשר לעשות בחרו לציין את זה. תחשבו רגע למה בחרו לציין את זה? מה עושה הבודה? הוא מלמד, נכון? הוא צריך שפה.

ללמד מישהו שפה זה לאפשר להם דרך אחר כך ללמוד דהרמה.

בלי שפה אתם לא יכולים ללמוד דהרמה. אז ללמד שפות זה להגדיל את ה- **speech quality** של ה**בודה**. לבודהה יש את ה- **mind quality**, את ה- **speech quality** ואת ה- **body quality**. **Body, speech, mind** – הגוף, הדיבור והלב. אז זה לזרוע זרעים שכשיחזור אליכם, יהיה לכם יותר יכולת ללמד דהרמה, תהיה לכם יותר שפה להגיע לאנשים. אז זו ברכה מיוחדת ללמד שפות.

4. **מישהו מנסה ללמוד איזה שהם כישורים, לרכוש איזושהי מיומנות, מקצוע או יכולת להתפרנס**, בתנאי שזה לא משהו שמזיק; אם הוא רוצה ללמוד קצבות או אומנות המלחמה - את זה אתם לא תעזרו להם.

5. **מישהו מנסה להגן על רכישו** - אתם עוזרים להם.

6. **מישהו מנסה לקרב לבבות, להשלים בין אנשים, בין ניצים** - אתם שמחים לעזור להם.

7. **מישהו מנסה איזושהו מעשה חסד, איזושהו אירוע;** התרמה למשל למטרות טובות - אז אתם עוזרים להם.

8. **מישהו מנסה באופן כללי לעשות חסד** - אתם עוזרים להם. אתם רואים שהם הולכים לעשות משהו טוב - תתפסו טרמפ.

בשבע - זה אירוע מסוים; זה איזה הופעה, או שיעור, או ביקור, או מסע של מורה. ושמונה - זה כל חסד שהוא.

מתי אתם עושים את העבירה?

אם אתם נמנעים מלעזור במקרים האלה, כשהמוטיבציה שלכם היא כעס או עצלות.

מתי אתם פטורים מלעזור?

- אם אתם חולים.
- אם התחייבתם כבר על הזמן שלכם במקום אחר.
- אם אתם עושים משהו יותר חשוב.
- אם אתם יכולים למצוא מישהו אחר שיכול לעזור אולי יותר טוב מכם.
- או אם אין לכם את היכולת לעזור.
- או אם אתם חושבים שאין להם את היכולת להשלים את המשימה שהם רוצים לבצע. שהם בכלל מחפשים במקום הלא נכון.
- אם יש להם עזרה אחרת.
- אם אתם רוצים ללמד אותם לקח. תמיד אני אומרת: "עם זה תיזהרו, כי נקמנות יכולה להתגנב פה בשקט".

- אם העזרה שלכם תיצור יותר בעיות ממה שהיא תועיל. זה הרבה פעמים המקרה; מישהו רוצה לעזור, ועכשיו צריך להתעסק איתו.

36. לא לעזור לחולים

אנחנו עדיין בעבירות שפוגעות ביכולת שלנו לשרת את הברואים. שלושים ושיש זה - כשאנחנו לא עוזרים לחולים - זאת עבירה. מישהו חולה, ואתם יכולים לעזור להם ואתם לא עוזרים להם - זאת עבירה, ואתם נמנעים מלעשות את זה כתוצאה מזה שיש לכם טינה כנגד אותו אדם, או שאתם מתעצלים. ויוצאי הדופן זה כמו שמנינו קודם [בגדר 35], אז אני לא אחזור על זה.

37. לא לעזור למי שסובל, באופן כללי

כשבאופן כללי מישהו סובל - ואתם לא עוזרים להם להקל על סבלם.

כגון סבל שבא כתוצאה

- מעיוורון,
 - או חירשות,
 - או נכות,
 - או סבל שבא כתוצאה מתישיות,
 - או מישהו חזר ממסע ארוך,
 - או מישהו שמעונה על ידי שנאה למישהו אחר - זה סוג של סבל שאנחנו כבודהיסטות מחפשים לעזור להם -
 - או מישהו שנחל תבוסה מידי מישהו אחר ועצוב, או פוטר, או משהו כזה קשה שקרה, ואנחנו צריכים לעזור להם. אם אנחנו לא עושים מאמץ לעזור להם, אז עשינו עבירה מספר שלושים ושבע.
- שוב אותם יוצאי דופן כמו שמנינו קודם.

38. לא לנסות לבלום מישהו הפועל בצורה מסוכנת לעצמו

עבירה שלושים ושמונה - אם אתם בודהיסטווי; למדתם את כל הנדרים, אתם לומדים קארמה, אתם מבינים איך מעשים מביאים תוצאות, ואתם רואים מישהו שפועל בצורה מסוכנת לעצמו, צובר קארמות שיהיו קשות - כבודהיסטווי אתם חייבים לדבר איתם, אתם חייבים להזהיר אותם. אתם חייבים לנסות. לא תמיד תצליחו, אבל אתם חייבים לנסות לפחות להניא אותם, להעלות אותם על דרך טובה, ולמנוע מהם לצבור את הקארמה השלילית.

היוצאים מן הכלל

אז הנה מתי את פטורה מלעשות את זה:

- א. אם את לא מסוגלת להניא אותם מכוונתם. אם הם לא יתנו בכלל משקל לדברים שלך, למשל. אם הם לא מעריכים אותך, אז את לא בעמדה שאת יכולה לעזור להם. לכן חשוב שאנחנו נתנהג בצורה שיעריכו אותנו. או אם את יכולה להפנות אותם למישהו אחר שיעשה את זה אולי יותר טוב ממך.

- ב. אם אנחנו מאמינים שאם ניתן לזה קצת זמן הם יתפסו את עצמם, וזה הכי טוב. לפעמים יותר טוב שהם ילמדו מהשגיאה שלהם, ואז לא יחזרו עליה. זה יותר יעיל מאשר שמישהו אחר יתקן אותם.
- ג. מצב שלישי שאתם פטורים מלתקן מישהו - זה אם אתם חושבים שהלאמה שלהם יעשה את זה. אם יש להם לאמה - הלאמה כבר ידאג להם, אז אתם פטורים.
- ד. אם אתם חושבים שכתוצאה מההתערבות שלכם, עכשיו הם יתחילו לשנוא גם אתכם, אז בזה לא הועלתם הרבה.
- ה. אם אתם יודעים שהם לא ישמעו לכם.
- ו. או אם אתם רוצים ללמד אותם לקח.

אז זה הכול מקרים שבהם אתם יכולים שלא להתערב, אבל אם יש דרך שאתם יכולים כתוצאה מההתערבות שלכם לעזור למישהו, אז אתם צריכים להתערב.

[בתשובה לתלמידה] את מחפשת לעשות את הטוב ביותר עם היכולת שלך. אם את תתערכי בתהליך וזה יאריך את זמן הכעס שלך, אז את לא עושה לו שרות. אז את תחפשי אולי את המצב מתי הכי מתאים להגיד? ואיך הכי מתאים להגיד? ואולי לא להגיד? תחפשי מה יביא את התוצאה הטובה ביותר. אם את יודעת שכתוצאה ממה שתגידי הוא יתפרץ, אז אולי תחפשי דרך אחרת להעביר את המסר שלך; אולי מועד אחר, אולי את צריכה להזמין אותו לכוס קפה - תחפשי דרכים טובות.

39. לא להחזיר טובה על טובה

שלושים ותשע חשוב מאוד לבודהיסטות. אתם עוברים עבירה שלושים ותשע - אם אתם לא מחזירים טובה על טובה. אם מישהו עשה אתכם חסד, ואתם לא גומלים להם על חסדם. למה אנשים לא עושים את זה? למה אנשים לא גומלים חסד?

- או שהם בכלל לא חושבים - פשוט לא חושבים; הם לא שמו לב אפילו שעשו איתם חסד, או הם לא בהרגל של להחזיר טובה. אז תתחילו לפתח מודעות. הבודהיסטויה מסתכל היטב.
- או שלפעמים אנחנו חושבים: "הו! זה כזאת טובה גדולה. אנחנו לא נוכל לעולם להחזיר את חסדם" - על אחת כמה וכמה אתם צריכים להתאמץ להחזיר את חסדם. גם אם כרגע לא ברור לכם איך תוכלו, אם החסד גדול מאוד, ואתם צריכים להחזיר חסד.

החוב שלנו לעולם עצום לאין שיעור

בסופו של דבר, אם זה נכון שחינו אינספור גלגולים, ואם זה נכון שכל אחד היה אימא שלנו, אז כל אחד עשה איתנו חסד עצום אינספור פעמים, אז אנחנו בחוב גדול לעולם. כל אחד מאיתנו בחוב גדול לעולם, וזה לגמרי נכון.

אפילו אם תסתכלו רק בחיים האלה, לא על כל האינספור גלגולים. לכל אחד מאיתנו יש קורת גג, יש לנו אוכל, יש לנו רופאים, יש לנו בני משפחה שאוהבים אותנו ודואגים לנו - יש מישהו שמחזיק מכולת בשבילנו שנוכל לקנות אוכל, יש מישהו שמנהל חברת טלפונים ויושב ישיבות ארוכות, כדי שלנו יהיה שרות טלפונים.

העולם הזה כל הזמן משרת אותנו ליצור לנו תנאים להגיע להארה.

אתם חושבים שאני מגזימה? העולם הזה כולו קיים סביבי, כדי שאני אוכל להגיע להארה.

יש לי חוב גדול לעולם הזה. לכל אחד בעולמי יש לי חוב גדול.

ופעם אחת קראתי לאמה שאומר שעד שאני לא אפרע את כל החוב הזה, לא אוכל להגיע להארה. אז אני צריכה לגמול המון טובה להמון אנשים, אז הנדר הזה רק מתחיל לחסל את החובות האלה. הבודהיסטווה בוודאי יחפש לגמול טובה לאנשים שגמלו איתו טובה.

אתם צריכים לראות את גשה מייקל כשמופיע מורה שהיה לו, אפילו שלימד אותו פסיק, והיו כמה הזדמנויות שמורים מהמנזר באו לבקר, או המורה ליוגה שלו באה. הוא יוצא מגדרו לשפע אותם בפרחים ובכבוד, וקד להם קידה, כי הוא מבין מה זה מורה. הוא מבין איזה חסד עשו איתו המורים, וזה פשוט מרגש לראות את הכרת התודה.

כשעופר בא, הבוס לשעבר של גשה מייקל, הוא מתייחס אליו כאל מורה, כי דרכו הוא למד את כל מה שהוא לימד אותנו ב-Diamond Cutter. הוא מתייחס אליו כאל לאמה. זה הבוס שלו שטרטר אותו כהוגן, איה. כל מי שהוא נתרם על ידם - הוא מופת להכרת תודה ולהחזיר טובה.

אז

זוהי מידה של בודהיסטווה - להכיר תודה ולהחזיר טובה.

מתי אתם פטורים?

- אם אתם מחכים להזדמנות עוד יותר טובה להחזיר להם כגמולם. אתם מחכים להזדמנות הנאותה.
- או אם זה יביך אותם, ואולי הם מעדיפים שלא תעשו את זה, אז אתם מתחשבים בהם.
- או - וזה רק אם אתם בודהיסטווה גדול גדול - אז זה אדם אולי שעשה אתכם חסד רב, אבל יש לכם איזה לקח ללמד אותם, אבל אתם לא שוכחים את חסדם, אתם רק מחפשים דרך נאותה לעשות את זה, וזמן נאות לעשות את זה.

40. לא לעזור למי שמתאבל על אובדן

ארבעים - זה כשמישהו נמצא בסביבתכם, והם באבל או איזשהו צער גדול שפוקד אותם, אז התפקיד של בודהיסטווה זה לנסות לעזור להם בצערם. הם איבדו אדם או חפץ יקר ללבם והם מאוד עצובים, אז אתם חייבים לעזור להם. ושוב יש לזה את יוצאי הדופן כמו שמנינו בעבר.

41. לא לתת כסף או דברים חומריים למי שרוצה אותם

ארבעים ואחד - זה כשאתם לא נותנים כסף או דברים חומריים למישהו שרוצה אותם. מישהו מבקש מכם ואתם לא רוצים לתת להם. דיברנו על זה בהקשר של נדרי הבסיס. ההבדל הוא במוטיבציה. המוטיבציה פה זה שאתם רוצים לפגוע בהם, או שאתם מתעצלים. זה הנימוקים שיש כאן. היוצא דופן זה אם אין לכם מה שהם רוצים, או אם זה פוגע. מה שהם רוצים מזיק.

42. אם אינכם דואגים לתלמידים שלכם

ארבעים ושתיים - זה עבירה אם אתם בודהיסטווה ואתם מורים – וכולכם מורים אם לא בפועל אז עוד מעט. אתם בסמינר למורים אם לא שמתם לב - אז **אם כמורים אתם לא דואגים לתלמידים שלכם, אתם עושים את העבירה הזאת.** זאת אומרת, אתם לא נותנים להם עצות רוחניות כפי שנדרש.

במנזר מביאים את הילדים כשהם קטנים וממנים מורה לכל ילד, חונך, והוא צריך לדאוג לצרכיהם הפיזיים. הוא צריך לדאוג שיהיה להם אוכל ומקום לינה וכך הלאה. אז אתם צריכים לדאוג לתלמידים שלכם, מה שהם צריכים.

היוצאים מן הכלל פה זה:

- אם אתם בעצמכם חולים מדי כדי לעשות את זה.
- או אם אתם רוצים ללמד אותם לקח. לפעמים מורה מפקיר תלמיד כדי ללמד אותו לקח.
- או אם זה יהיה בניגוד לנדריים שלקחתם, אם אתם נזירים.
- או אם אתם חושבים שהם מסוגלים להסתדר בעצמם. אם הם מסוגלים להסתדר בעצמם, אז עדיף שיסתדרו בעצמם.
- או אם כל הזמן תתנו להם עצות הם לא יתקדמו אף פעם, אז אתם נמנעים מלתת יותר מדי עצות. לפעמים אתם בכוונה נמנעים.

43. לא לעשות מאמץ להסתדר עם אחרים

ארבעים ושלוש - זה עבירה שאתם עוברים אם אתם לא מסתדרים עם אחרים. אם כתוצאה מזה שיש לכם טינה, או שנאה, או כעס, או שאתם מתעצלים, ויש מישהו שאתם לא אוהבים, ואתם לא עושים מאמץ ליישר את ההדורים. אז זאת העבירה.

מה היוצאי דופן פה?

- אם אתם יודעים שהמאמצים שלכם נידונו לכישלון מלכתחילה.
- או אם זה רק יחריף את המצב.
- או אם אתם יודעים שהם לא ישתפו פעולה.
- או, וזה מעניין - אם אתם יודעים שהם מלמדים דהרמה שגויה, הם מלמדים דרך שגויה לאנשים. אתם לא צריכים לרצות אנשים כאלה.
- או אם לנסות לרצות אותם יגרום לפגיעה באחרים, אז זה גם כן מצב שאתם צריכים להפעיל שיקול דעת.

[בתשובה לשאלה]: יש לך שכן שאת לא מדברת איתו כי הוא כועס ואלים.

אז אולי יותר טוב לא לדבר, אבל אולי אפשר לשים לו פרחים על יד הדלת, בשקט. ☺ את תפעילי שיקול דעת.

הכלל המנחה: כבודהיסטווה את רוצה לקרב לבבות, את רוצה להיות מסוגלת לעזור לכל הברואים, את רוצה להגדיל הרמוניה בעולם. זה התפקיד שלך כבודהיסטווה. ואת עושה מה שעובד, את לא עושה מה שלא עובד.

44. לא לשבח מעלות טובות של אנשים או את מעשיהם הטובים

עדיין באותה קטגוריה, ארבעים וארבע - זה אם אתם נמנעים מלשבח מעלות טובות שיש למישהו, או מעשה טוב שמישהו עשה שראיתם שהם עושים, או שהבחנתם במעלות שלהם. כבודהיסטווה אתם נותנים להם חיזוקים חיוביים.

מתי אתם פטורים?

- אם אתם חולים.
- אם זה יביך אותם.
- אם אתם מחכים להזדמנות יותר טובה מזאת לעשות את זה. אולי אם אתם לא אומרים עכשיו, אבל בציבור אחר כך תתנו להם כבוד גדול.
- או אם אתם חושבים שזה ינפח להם את האגו, אז אתם תמצאו דרך לעשות את זה שזה לא ינפח להם את האגו.
- או אם הם מלמדים דרך שגויה. גם אם הם נגיד מורים טובים, ויש להם יכולת רטורית טובה – אם הדרך שהם מלמדים שגויה, אל תשבחו אותם.

45. להימנע משימוש באמצעים דרסטיים על מנת לבלום מישהו

ארבעים וחמש - הוא ההיפך מזה. פה אמרנו שאתם אמורים לשבח אם אתם רואים מעלות טובות אצל מישהו, או מעשים טובים שמישהו עושה. בארבעים וחמש מישהו עושה דבר שצריך להפסיק אותו, ולפעמים צריך לחתוך, לפעמים צריך אמצעי דרסטי. אם אתם נמנעים מאמצעי דרסטי, אז עברתם את העבירה הזאת, אם אתם עושים את זה כתוצאה מאיזה נגע רוחני שיש לכם, או מעצלות.

לפעמים צריך להעניש מישהו, לפעמים צריך לסלק מישהו. אם הגיע הזמן לעשות את זה, אתם חייבים לעשות את זה, וזה קשה. וכלאמה, יגיע הזמן, יגיע המבחן של כל אחד, וזה קשה. וזה כואב מאוד, ואתם חייבים לתלמידים.

מהקהל: את יכולה לתת לנו דוגמא?

המורה: הו! אם בא אדם לשיעור דהרמה והוא מפריע לשיעור, ואמצעים אחרים לא עוזרים, והוא בא עם כוונה זדונית - הגיע הזמן לחתוך, הגיע הזמן להוציא אותם מהכיתה, או לא לענות לשאלות שלו. אני ישבתי פעם בשיעור אצל גשה מייקל. זה היה במנהטן. נכנס אדם מהרחוב והתיישב ולא נתן לו לדבר. איך שהוא פתח את הפה היה לו הערה. וכן, ראיתי את הלאמה פועל skillfully. הוא לא ענה לו, הוא התעלם ממנו, למרות שיש נדר לענות, נכון? השאלות לא באו בתום לב. הוא לא ענה לו.

מהקהל: למה זה נחשב עבירה?

המורה: למה זה נחשב עבירה? כשאתה לא עושה את זה בגלל איזה נגע רוחני או עצלות; לא נעים לך, או זה קשה לעשות. מאוד קשה להגיד למישהו: "אל תבוא". מאוד קשה ללאמה, הלב נקרע לגמרי, לגזרים. אז אתה נמנע מלעשות את זה, ונגרם נזק עוד יותר גדול, קודם כל לאותו אדם. אז אתה מפתח skillfull means. במקום אחר לימדנו פעם את ארבעת אופני הפעולה של לאמה.

46. לא להשתמש בכוחות על-חושיים שיש לכם על מנת להרתיע מישהו ממעשה רע

ארבעים ושש - זה אם יש לכם כוחות על-חושיים, ואתם יכולים להיעזר בהם כדי להרתיע מישהו מלעשות משהו רע, ואתם לא משתמשים בכוחות - אז עברתם עבירה.

למה בכלל יש כלל כזה?

בגלל שיש גם כללים אחרים שאומרים שאתם לא אמורים להפגין את הכוחות העל חושיים שלכם, אלא אם כן זה עוזר למישהו. אז לפעמים אנשים לוקחים את זה רחוק מדי ובכלל לא מפגינים אותם, ולפעמים ראוי להפגין אותם, אם זה יעזור למישהו.

דוגמה

למשל, אם מישהו הולך עם איזה דעה שגויה וגורם לעצמו המון המון נזק, או אומר: "אין קארמה, אין גיהנום, אין תוצאות למעשים";

אז יש סיפורים על הבודהה; יש סיפור שבא נזיר צעיר, שמע את הבודהה ומאוד התרשם, והחליט לבוא ללמוד עם הבודהה. והוא היה כנראה מאוד מתקדם, ומאוד מוצלח, והבודהה נתן לו הרבה סיכוי להגיע להארה. והבחור הגיע, ואחרי זמן קצר התחיל להתגעגע לאשתו. הוא עזב אישה צעירה ונהיה נזיר, ולא יכול היה להתרכז בלימודים, והבודהה בכוחותיו העל חושיים לקח אותו לטיול בגיהנום, והוא חזר והוא כבר לא התגעגע לאשתו. ☺

הדילמות של הבודהיסטווה

מהקהל: כל הקטע הזה של בעצם להיפרד מאדם, זה לא כל כך מסתדר עם כל הערכים כאן.

המורה: זאת שאלה מאוד טובה.

אני אתן לכם דוגמה. היה פעם סרט יפה "הפצוע האנגלי". אז יש שמה לקראת סוף הסרט שהאישה נפצעת פציעה אנושה, והם נמצאים באמצע המדבר, והוא גורר אותה לאיזו מערה והוא יושב על ידה, ועכשיו יש לו בחירה: או לשבת ולחכות שהיא תגסס ולהיות איתה ולא לעזוב אותה, או לנסות להשיג עזרה כשהסיכוי להשיג עזרה הוא לא גדול.

מה תעשו במצב כזה?

אם אתם חושבים שיש סיכוי להשיג עזרה ולהציל את חייה בצורה כזאת, אז אולי תנטשו אותה כדי להציל את חייה.

הדילמות האלה עולות כל הזמן. ככל שתתקדמו בדרך הן יעלו יותר.

אם אתם מתרגל מתקדם, ויש סיכוי טוב שתוך זמן קצר תבקיע, יש סיבה טובה אולי לעזוב את הטוב הקטן שאתם יכולים לעשות למען טוב גדול. ולמעשה

כבודהיסטווה, אנחנו מצווים לבחור תמיד במה שיביא הכי הרבה ברכה להכי הרבה אנשים.
--

ואתם צריך לשקול.

הבודהה עזב את ביתו, והגיע להארה באותם חיים.

הבודהה גם אמר: "הרוג את אביך ואת אימך". הוא לא התכוון להרוג את האבא והאימא. מה הוא התכוון?

מהקהל: להשתחרר מהיאחזויות.

המורה: להשתחרר מהיאחזויות זה פירוש אחד.

יש עוד פירושו. הוא אומר: "אם אתה לא יכול לתרגל היטב בבית, תעזוב את הבית". באסיה, הבן היה אמור לטפל בהוריו. הוא אומר: "אם אתה לא יכול לתרגל היטב בבית, תעזוב את הבית". זה בתנאי שאתה מתרגל רציני, ואתה פוגש מורים רציניים, ויש לך סיכוי טוב, ואין לך תנאים לתרגל בבית. אז

כל אחד צריך לשקול מה הטוב הכי גדול שהוא יכול לעשות עם החיים האלה, כי החיים האלה עוד מעט יגמרו. הם קצרים, הם נדירים, והם בלתי חוזרים.

[בתשובה לשאלה]: את צריכה להתפלל לחסד, את צריכה להתפלל לעצה טובה, לתבונה, לשיקול טוב. את יכולה להתייעץ עם המורים שלך, להתפלל לעצה מהמורה שלך, גם אם הוא לא נמצא. להקשיב לליבך. ולא תמיד המצבים קלים. יש כל מיני מצבים.

אם אתה יכול לתרגל טנטרה - אתה אמור לתרגל טנטרה, כי זה יביא אותך הרבה יותר מהר מאשר לתרגל משהו נחות יותר. אם זו טנטרה טהורה שמביאה להארה מלאה, אם זה זמין לך, אז אין דבר יותר גדול שאתה יכול לעשות עם החיים האלה, אין!

אז כל אחד צריך להגיד את האמת על המקום שבו הוא נמצא.

סדרה של שבע עבירות שפוגעות בשאיפה להארה

ויש עוד סדרה של עבירות שהן לא ברשימה של נדרי הבודהיסטווה המשניים. אלו הן **עבירות שפוגעות בפיתוח השאיפה להארה בצורת משאלה.**

אז כשאמרנו ששים וארבעה, שקרנו. יש יותר. וכל זה גם נכנס ביומנים שלכם, ואתם עוקבים אחריהם. אז הנה הרשימה:

1. להימנע מלתמוך באנשים שמתאים לתמוך בהם, בדהרמה או בדברים חומריים.

אם אתם נמנעים מלתמוך באנשים שמתאים לתמוך בהם, או בדהרמה או בדברים חומריים. אז פה זה לא רק שהם נזקקים, ולא דווקא שהם באים לבקש, אבל שמתאים לתת להם תמיכה; שזה יועיל אם תתנו להם תמיכה, ובכל זאת אתם לא נותנים להם תמיכה. אז לתמוך בדהרמה, לתמוך בדברים חומריים באנשים. זה אחד.

2. לנטור טינה

מישהו פוגע בכם ואתם נשארים עם טינה. בודהיסטווה לא שומר טינות.

3. להפלות בין אנשים

אתם עושים אפליה בין אנשים; את אלה אתם אוהבים, את אלה אתם פחות אוהבים, לאלה אתם יותר רוצים לעזור, לאלה אתם פחות רוצים לעזור. אין כזה דבר אצל בודהיסטווה.

בודהיסטויה עוזר לכל הברואים, בלי שום אפליה.

דוגמא נפלאה לזה היה רינפוצ'ה, פשוט מדהים הוא היה. זה היה מרגש לראות אותו. הוא עזר לכלב שלו באותה מידה שהוא עזר לתלמיד המצטיין שלו. הוא עזר לאישה מפגרת כמו שהוא עזר לתלמיד המבריק. הוא עזר לתלמידה שניסתה לדרוס אותו. הבודהיסטויה לא עושה אפליות, הוא עוזר לכל היצורים.

4. להימנע מלקחת את עצמכם אל הלאמה

אתם עוברים על עבירה מספר ארבע אם יש לאמה שהוא זמין לכם, ואתם לא לוקחים את עצמכם ללאמה. אתם לא באים אל הלאמה ללמוד אצלו.

5. להימנע מן המאמץ של לימוד והרהור על הדהרמה

אם אתם לא משקיעים מאמץ בלימוד ובהרהור על דהרמה - אז אתם עושים עבירה מספר חמש. הבודהיסטויה עושה מאמצים גדולים ללמוד דהרמה, ולעיין בדהרמה ולחשוב על דהרמה.

6. לפעול בלי לשמור בלבנו את ברכתם של כל הברואים

עבירה מספר שש, וזה מאוד מעניין, וזה חל רגע רגע על החיים שלכם, אם אתם עושים דברים של יומיום, כגון לאכול, כגון להתלבש, כגון כל הנאה שהיא, מבלי לשמור את הברכה של כל הברואים ברקע. זאת אומרת, מבלי לעשות את הדברים האלה תוך מחשבה על זה שאתם רוצים להיות לברכה לכל הברואים.

למה זה? למה הכלל הזה?

כי כשאתם נהנים מכל טוב, מאוכל, או מבגד, או מקורת גג, אתם שורפים קארמה, נכון? אתם צריכים לחדש את המצבורים, אחרת לא יהיה לכם מספיק חסד כדי להגיע להארה.

איך תצברו חסד?

אתם מגייסים את כל הברואים. אתם עושים את כל זה כדי שאתם תוכלו להגיע להארה למענם. אתם מקיימים את גופכם למענם, וכך הלאה. אז הבודהיסטויה כל הזמן מגייס את הרצון הזה, את השאיפה הזאת לעזור לכל הברואים בכל מה שהם עושים, בכל פעולה כל היום.

את חושבת בלבך: "כשאני אוכלת עכשיו את הסלט הזה, מי ייתן שזה יביא לי בריאות, שאני אוכל להשתמש בגוף הזה כדי להגיע איתו להארה, כדי שאני אוכל להביא ברכה לכל הברואים". ואז

זה הופך מלהיות הצרכנית של הטוב הזה, למשהו שמייצר ברכה, כי השאיפה היא זרע מאוד חזק. ואם אני מגייסת את כל הברואים - זה זרע אינסופי; השאיפה להארה היא כל כך חזקה בגלל שהיא למען כל הברואים. יש לה כוח אינסופי.

7. עשיית מעשי חסד בלי לשמור בליבכם את טובתם של כל הברואים

אם אתם עושים איזשהו מעשה חסד, אפילו מעשה טוב, בלי לזכור את הטובה של כל הברואים ברקע. אתם אמורים לעשות את זה למען כל הברואים.

אז זאת הרשימה הנוספת.

מהקהל: למעשה, זה הדבר המרכזי שמבחין בין אדם מאוד מאוד מאוד מאוד טוב לבין הבודהיסטוה.
המורה: יפה, יפה, כן. כי יש הרבה אנשים שעושים הרבה דברים טובים והם לא צוברים מספיק חסד מזה, כי זה חלש, כי אין להם את המודעות.

שאלה מהקהל: האם לתקן אנשים שאני רואה שפוגעים בעצמם? בחיים שלי זה קורה הרבה, והשאלה שלי זה כמה עמוק אני חושף אותם לדהרמה? בהתחשב בכך שיש להם דעה אחרת, אני לא רוצה ללמד את הדהרמה בצורה שהיא שגויה. לצורך העניין, אבא שלי הוא סוג של בודהיסטוה, רק שהוא אין לו מושג מבודהיזם. כמה עמוק אני יורד איתו לתוך העניין הזה שיעשה את זה בחוכמה?

המורה: כן, אתה צריך לשקול. אתה יודע, אומרים שהבודהה מופיע לכל אחד בדיוק כמו שהוא צריך ומתי שהוא צריך ובאופן הנכון. ואנחנו שואפים להתקרב ליכולת המדהימה הזאת. לפעמים מילה אחת במקום הנכון בזמן הנכון, יכולה לפקוח עיניים למישהו. לפעמים מתאים שיעור דהרמה, לפעמים לא מתאים שיעור דהרמה, אלא דוגמא אישית. אתה בתוך המצב, ואתה צריך לשקול. אתה לא רוצה להיכנס לדיון ארוך אם האדם לא פתוח לדיון ארוך. אם הוא לא שאל אותך את השאלה, אתה רוצה להביא אותו למצב שישאל אותך את השאלה, הרבה פעמים על ידי דוגמא אישית. על ידי שהוא יראה שינוי בך, אז הוא יתעניין.

סדרה נוספת,

ארבעת המעשים השחורים וארבעת המעשים הלבנים

יש ארבעה כאלו וארבעה כאלו, אלא שהסדר של השחורים והלבנים הוא לא אותו הדבר.

1. באופן מכוון לרמות את הלאמה או להסתיר מהם

מעשה שחור מספר אחד - וזה הכי חמור. מעשה מספר אחד פוגע ביכולת שלכם להשיג בודהיצי'טה גם עכשיו וגם בחיים הבאים - והמעשה הזה הוא באופן מכוון ובמודע לרמות את הלאמה שלכם, או להסתיר דברים מהלאמה.

ופה יש הרבה ניואנסים. הכוונה פה:

- בוודאי אם אתם באופן מודע מרמים את הלאמה - זה איום ונורא.
- אם אתם לא הולכים באופן מפורש לרמות, אבל מסתירים משהו מהלאמה, לא מספרים משהו, או לא מספרים חלק.
- או הם מבקשים מכם משהו, אתם לא מתכוונים לעשות את זה, ואתם לא אומרים שום דבר.
- או שלא יצא לכם לעשות, ולא הלכתם והסברתם ללאמה למה לא יצא לכם לעשות.

כל פעם שזה לא לגמרי ספר פתוח - אתם יוצרים לעצמכם צרות בנושא של להגיע להארה.

למה זה ככה?

זה מתוך ספר החיים והמתים, של סוגיאל רינפוצ'ה.

הוא אומר ככה:

"בטבע הבודהה שלנו יש, אם כן, אספקט פעיל שהוא המורה הפנימי שלנו. למן הרגע שבו התערפלה תודעתנו, פעל המורה הפנימי שלנו באופן בלתי נלאה למענו, כשהוא מתאמץ ללא לאות, להחזירנו אל הזוהר והגדולה של מהותנו האמיתית.

לאחר שהתפללנו ונחשפנו ורעבנו לאמת במשך זמן רב, במשך גלגולים רבים לאינספור, ולאחר שהקארמה שלנו טוהרה במידה מספקת, מתרחש לו מעין נס, ונס זה, אם הוא מובן כהלכה, יכול להוביל לחיסולה הסופי של הבורות. המורה הפנימי, שהיה עימנו תמיד, מופיע בדמות מורה חיצוני, שבו אנו פוגשים בפועל, כבדרך קסם. מורה או מורה זו הם לא פחות מאשר פרצופו האנושי של המוחלט. הגיבוש של כל חוכמתם של הבודהות, והמימוש של כל חמלתם, מכוונים כלפיך.

מורי היו עבורי את ההתגלמות של אמת חיה, אות שלא ניתן להכחישו לכך שניתן להשיג הארה בגוף זה, בחיים אלו, בעולם זה, אפילו כאן ועכשיו. השראה עליונה לתרגולי, לעבודתי, לחיי, ובמסעי לקראת השחרור⁴.

זה הקטע.

ארבעת המעשים השחורים והלבנים באים למנוע את ההתנהגות שתפגע ביכולת שלנו להפיק ברכה מהמורה הזו, מהמורה הפנימי והחיצוני. אז

כשכבר מופיע מורה חיצוני, ואתם מתחילים שם לשחק משחקים, אתם כורים לעצמכם קבר, כי עידנים חייכים שהוא יופיע, ועכשיו אתם משחקים שם משחקים. אין דבר מטופש מזה, אם אתם מבינים את הקארמה של זה.

אז המעשה השחור הזה - מדובר על להונות את המורה, או להסתיר מהמורה דברים באופן מודע, אם אתם עושים את זה בכוונה.

האנטידוט - המעשה הלבן של הימנעות מכל שקר

האנטידוט של זה, זה מעשה לבן והוא -

ཀུན་ལ་རྣམས་ལ་སྤོང་བ།

kun la dzun mi-ma

Kun la - כלפי כל אדם

Dzun - שקר

mi ma - לא להגיד

להימנע משקר לכל אדם שהוא.

כדי שזה לא יקרה לעולם - שאתם מרמים את המורה וכך הלאה - אתם נמנעים מלשקר לאף בן אדם.

אתם פשוט נמנעים מכל שקר שהוא, אפילו לא בצחוק, אפילו לא כבדיחה. ואם את זה אתם עושים, אז מנעתם את המעשה השחור, by definition. זה לא יקרה יותר.

2. לגרום למישהו להתחרט על מעשה טוב שהם עשו

מעשה שחור מספר שתיים - זה לגרום למישהו להתחרט על מעשי חסד שהם עשו. אז זה שאתם מחפשים לגרום למישהו חרטה על מעשה חסד.

פה יש פירוט. למשל, אם אתם אומרים למישהו: "זה טוב מה שעשית, אבל אתה לא תוכל להמשיך בקצב הזה". וזה למשל, מישהו מנסה לתרגל תפנית, אז הוא מנסה להימנע מלהיסחף לכל מיני הבלי העולם, ואתם אומרים: "אתה לא תוכל להמשיך ככה". אתם מרפים את ידיהם.

אז אתם גורמים להם לפקפק בחסד שבמעשה שלהם. זה הבעיה. הם מתחילים לעשות משהו טוב בחיים ואתם מערערים את ביטחונם. אפילו אם הם לא מתחרטים על המעשה, זה שאתם ניסיתם לרפות את ידיהם, צובר לכם קארמה שחורה.

האנטידוט – אתם לוקחים התחייבות להביא את כל הברואים להארה שלמה, ולא רק לנירוונה

והאנטידוט כאן -

འདུལ་བྱེད་ལ་འགོད།

dzokjang la gu

Dzok Jang – הארה שלמה

Gu – כאן זה יהיה להביא

זה המעשה הלבן – של לעודד אחרים לשאוף להארה מלאה, במקום רק לנירוונה.

אז פה זה מעשה שחור מספר שתיים, אבל ברשימה של המעשים הלבנים, זה מספר ארבע.

אתם לוקחים על עצמכם אחריות להביא את כל הברואים להארה מלאה, ולא רק לנירוונה.

א. אתם לוקחים אחריות להביא את הברואים להארה, אתם מעודדים אותם לעלות על דרך המהיינה, אתם מעודדים אצלם התלהבות לדרך המהיינה, ו אתם חייבים לנסות, כתוב כאן, כמיטב יכולתכם.

ב. גם כלול כאן בתוך המעשה הלבן הזה - שאתם באופן מודע הולכים ושמחים במעשי חסד שאחרים עושים, ולא מפתחים קנאה בהם, למשל. נגיד אתם רואים אותם עושים מעשים מתוך שאיפה להגיע להארה, אתם צריכים לשמוח בזה, לא להתקנא בהם.

ג. וחלק שלישי עדיין בתוך המעשה הלבן - זה שאתם מטפחים אהבה וחמלה בכל מה שאתם עושים.

אם יש לכם אלף, בית, גימל פה, אז לא יקרה לכם המעשה השחור מספר שתיים.

3. להגיד משהו לא נעים לבודהיסטוה מתוך כעס

עכשיו מעשה שחור מספר שלוש. מעשה שחור מספר שלוש - זה להגיד משהו לא נעים לבודהיסטוה מתוך כעס. זה מעשה קשה מאוד. אלה שהיו בקורס קארמה, אתם יודעים שזה אחת הדרכים לגדוע את שורש החסד.

**חסדים שצברתם באלפי עיזנים,
בהתקף יחידי של זעם כלים.**

אומר **מאסטר שנטידווה**. רגע אחד של כעס, אם הוא מופנה כלפי בודהיסטווה, אתם גודעים את שורש החסד, את כל החסד שצברתם, ככה מן השורש. ואתם לא יודעים מי בודהיסטווה ומי לא בודהיסטווה, אין שום דרך חיצונית לדעת. הם לא יספרו לכם.

אפילו אם אתם רואים את הבודהיסטווה עושה משהו רע; לדעתכם זה רע. אם אתם צורחים עליהם, אתם צוברים את הקארמה השחורה הזאת.

האנטידוט – לראות הכול כטהור

והאנטידוט כאן –

དག་སྣང་སྣོར་བ།
dak nang jorwa

Dak – זה טהור

Nang – מה שמופיע

Jorwa – להביא, לחבר

זה לראות הכול כטהור. לראות את כל האנשים כטהורים, לראות בהם מורים. לחשוב שיש סיבה מאחורי מה שאנשים עושים. אנשים לא אומרים סתם דברים, ואם הם אומרים דברים שלא נראים לכם, אולי הם הבודהות שבאו במסווה כדי לעזור לכם, לדחוף אתכם בדרך קצת, והם בעצם שואפים להביא לכם אושר.

המחשבה הזאת מראש תמנע מכם ליפול למלכודת הזאת של לפגוע בבודהיסטווה. כתוב פה: "אתם נמנעים מלבקר בודהיסטוות", אבל

**אתם לא יודעים מיהו בודהיסטווה, אז אתם נמנעים מלבקר אנשים.
ואתם רואים בכולם, בכל האנשים, בודהיסטוות ובודהות.
אם אתם תאמצו גישה כזאת, צ'יק צ'אק תצאו מכאן.**

האחריות הגדולה של הבודהיסטווה

שאלה מהקהל: אז ביום שאנו נהיה בודהיסטוות, אז בעצם יוצא מזה שכל מי שכועס עלינו יפגע בשורש החסד.

המורה: כן, אז אתה צריך מאוד לדאוג להסתדר עם כולם, כדי להגן עליהם.

מהקהל: זה אחריות כבדה.

המורה: כן. גם כשאתה מלמד, אתה הופך לאובייקט מאוד חשוב לתלמידים שלך. עכשיו כל מה שהם עושים כנגדך, צובר להם קארמה, לטוב ולרע. ואז זה מטיל עליך עוד יותר אחריות. אומרים **שהתלמיד והמורה רתומים כמו שני שוורים, רתומים בעול אחד.**

4. לנהוג בצורה ערמומית ולא ישרה עם מישהו

מעשה שחור מספר ארבע - להיות פתלתל, ערמומי, לא ישר, כלפי אדם כלשהו. לנהוג בצורה לא ישרה וערמומית עם כל אדם, מתוך מוטיבציה שלילית.

האנטידוט – להיות ישרים לגמרי עם כל מי שאתם פוגשים.

ועכשיו האנטידוט כאן

ཀུན་ལ་ཡོ་གླུ་མེད།

kun la yo-gyu me

Kun la – כלפי כולם

Yo - אי יושר

Gyu - מרמה

Me - מילת שלילה

זה שאתם נמנעים מכל אי-יושר או מרמה, כלפי כל אדם שהוא. אתם לגמרי ישרים עם כל יצור שאתם פוגשים. אתם נמנעים מכל סוג של הונאה, מכל סוג של תרמית, מכל סוג של הותרת רושם מטעה במכוון, כמובן. אתם לא יכולים לשלוט אם הם עושים טעות, אבל אתם עושים כמיטב יכולתכם שדבריכם ומעשיכם יתאמו את מהשבותיכם.

זה הכול.

(מנדלה)

(הקדשה)